

DARMO 1/2 ROUTI - XII.

Ášter 1/2, 25 z 1/2 1/2 - 2018

12. Společně svatba, společně rozvod. Páří následujících dnů - zůstávají v mém paměti zastěno hustou mlhou zcela jistě zpřesobena lasky na uklidnění, kterámi má krmila Vlasta, a také horečkou, která se ke všemu přidala. Jsem zůstat páří dnů - v posteli. Mezi tím starostlivě páří - buzení povolalo z Brna i moji mámu, aby mi mohli všichni společně radit, co mám dělat. To se nedalo dlouho vydržet, tak jsem po dalších m tdnů v Netkovicích podkovala za a odjela jsem s Jolankou a s Cecilou domů.

Olivera mi bylo tak strašně líto, že se to nedá ani popsat. Přistihla jsem se, že bolest z Oliverova strašného konce pro mě byla nejednou silnější, než bolest z Michalovy zrady. Zřejmě proto, že mi Oliver nikdy neublíží. Tak jsem si vlastně vůbec nepřipouštěla variantu, že by se doma mohlo všechno vrátit do starých kolejů. Než tatánek, který dříve takovéhle věci, tak to raději přežít. Bylo mi jasné, že pro mě nebude jednoduché celou situaci zvládnout, ale nikdy bych nepřipustila takovou závislost na muži, který by mě nutil nechat si lábit poněkud - chování.

Pak mě napadlo, že bych si mohla pronajmout nějaké letní byt, abych změnila prostředí, ale nikoho jsem v tom neobtěžovala. Podala jsem si inzerát a přišla spousta nabídek. Vybrala jsem několik mást, na které jsem se chtěla zajet podívat, ale okouzil mě Moravská Kras, který byl hned druhý v pořadí. Tam jsem byl krásný. Na konci vesnice Ostrov u Macochy stály dva domky, malý a velký. Ten malý byl většinou od toho velkého a byl k pronájmu. Domy a hospodářské stavení - obklopovala obrovská zahrada, na její m konci se přišlo stádo ovcí - a který u rovnou, bez nějakého plotu přecházela v krásnou krajinnou oblast. Tedy, aspoň to stádo na ceduli. Dělal pokračovaly jen louky a lesy.

Majitel domu byli přemě - a usměvaví - manželé MIŠOUŠKOVÍ, asi padesát let starí s odrostlými dětmi. Nic pro mě nebylo problémem a bylo jim jedno, jak dlouho bychom zůstali. Cenu za pronájem navíc určil spíše symbolickou, takže ani to mi nemuselo dělat starosti. Domeček byl dříve, zateplený a vybavený vším - včetně potrubí, takže stačilo přivést jen osobní věci. Připadala jsem si tam jako v ráji a byla jsem nadšená. Jolanka také. Nejvíce se jí líbil pes, který byl uvázaný na dlouhém řetězu u boudy.

Neznámí ho, tak k němu nechoď, mohl by ti ublížit, přikázala jsem. Pes se sice tvářel celkem přátelsky, ale člověk nikdy neví.

Pro mě je uvázaný, zlobil? - vyzvala Jolanka.

Pes má být u boudy, - prohlásil pan domácí.

Mysleli jsme si, že bude k ovcím, ale on se jich, trouba, bojí. Zato

likvidovat slepice, to by mu šlo.â€œ

â€žA co je to vbec za rasu?â€œ zajmala jsem se.

â€žKâ€™enec nmeckohovka s labradorem. Na jm se l-bil, e je cel 1/2 ern 1/2 s b-l 1/2 mi pono kami a tady s tm mi s-ky nad oima. Jen e co je platn, jak vypad, kdy se nehod- ani k ovc-m, ani na hl-din-. Zdil povahu po ttovi labradorovi, tak e by se nejradji jen mazlil. Jmenuje se Black.â€œ

Jolanka si ke zv- meti dmepla na bobek a vyprv la mu, e se n jm ztratil Oliver. Tak j- zmizen- psa vysvtlil Jirka v Netkovic-ch a musel ho pak chodit s Jolankou ka d 1/2 den hledat.

Za pr dn jsem m la v Brn sbaleno a Ota mi sl-bil, e vyp-j- dodjvku a pom- e mi vjechno nariz odvzt.

â€žVrt- se jejt?â€œ zaleskly se Jarmile oi, kdy 3/4 vid la, e zav-r jm i ko-ky do pmepravek.

â€žNev-m,â€œ e mekla jsem po pravd a objala jsem ji. â€žNeboj se, zavol jm ti a pmeijedej se za n jm pod-vat.â€œ

Mezit-m dorazil Ota i s Natjli-, kterj m la obavy, kam to vlastn jedeme, tak se radji cht la sama pod-vat.

â€žNjdheralâ€œ vydechla, kdy 3/4 jsme dorazili na m-sto.

Vylo 3/4 ili jsme vci a Ota vykroil do strjn k jablon-m. Teatrln rozhodil pa e a s v 1/2 k mekem e 3 pme-rodoâ€œ se svalil na znak do trjvy. Mnohem rychleji se vjak zase vymrjtil, za val a zaal pmedvjd t jak 1/2 si zvlj-itn- exotick 1/2 tanec.

â€žCopak to vyvdj-, doktore?â€œ zavolala jsem na nj pobaven.

â€žN co m kouslo, to je bolest,â€œ huljikal a mival rukama.

Po drobnm prtjn- se zjistilo, e to ezn coâ€œ byly v-elky, kterv v trjv, zalehl a obdr 3/4 el d-ky tomu dv parjdn- 3/4 ihadla do pa e.

â€ŽTo nic nevaď- , potĂ™eme to cibulĂ- ,â€œ ĀjvitoĂ™mila panĂ- MIĂ•ouĂjkovĂi a zvala nĂis na kĂjvu a kolĂjĂ•e.

â€ŽKe vĂjemu budu smrdĂt cibulĂ- ,â€œ bruĂ•el Ota, kterĂ½ byl zaskoĂ•en tĂ-m, jak se k nĂmu pĂ™Ă-roda zachovala a znepokojenĂ pozoroval, jak jeden z jeho bicepsĂ- zaĂ•Ă-nĂi pozvolna nabĂ½vat na objemu.

KolĂjĂ•e vĂjak byly tak fantastickĂ©, Ā¾e za chvĂ-li si jen spokojenĂ pomlaskĂival a na pĂ™Ă-koĂ™Ă- zapomnĂl. Nakonec se jim ani nechtĂlo odjet a slĂ-bili, Ā¾e se brzy zase ukĂjĂou.

â€ŽJsem tĂhotnĂi,â€œ Ājpitla mi Natka, kdyĀ¾ uĀ¾ Ota sedĂl v autĂ.

NeĀ¾ jsem staĂ•ila zareagovat, nasedla takĂ©, zamĂjvali a byli pryĂ•. Ā½e by se to pĂ™mece jen na dovolenĂ© podaĂ™ilo? NĂjak jsem si nebyla jistĂi, jestli je to dobĂ™e.

V nĂsledujĂ-cĂ-m mĂsĂ-ci jsme si s Jolankou uĀĂ-vali klidu a pohody. Koupaly jsme se v rybnĂ-ku, zkoumaly jsme okolnĂ-jeskynĂ, sledovaly prĂci sokolnĂ-kĂ- a hlavnĂ, jsme chodili na houby a na bylinky, kterĂ© jsme se uĂily poznĂjvat. Bylo to pro mĂ novĂ© a ohromnĂ zĂbavnĂ©. NavĂ-c jsem vĂdĂla, Ā¾e zĂ-skanĂ© zkuĂjenosti takĂ© Ā•asem zuĀitkuj i v redakci.

KoĂky jsem zpoĂ•Ătku drĂ¾ela v domĂ, a teprve po tĂ½dnu jsem je zaĂ•ala opatrnĂ pouĂitĂt na prĂ-zkum. Zorientovaly se velmi rychle a jeĂitĂ rychleji se skamarĂdili s Blackem. KdyĀ¾ jsem se jich po pĂr dnech nemohla dovolat, ukĂjzala panĂ-MIĂ•ouĂjkovĂi se smĂchem na psĂ- boudu, kde ĀĚenda s MatĂjem pĂknĂ ve stĂ-nu odpoĂ•Ă-vali a Black je u vchodu hlĂ-dal.

â€ŽOn uĀ¾ je takovĂ½ dobrĂjk, klidnĂ, jim pĂ™enechĂi boudu, jen kdyĀ¾ bude mĂ-t kamarĂjdy. A jak je to moĀ¾nĂ©, Ā¾e se ho ty koĂky nebojĂ-?â€œ divila se.

Jsou na psa zvyklĂ©, panĂ- MIĂ•ouĂjkovĂi, nenĂ- to ani dva mĂsĂ-ce, co jsme o jednoho pĂ™iĀili. Potom vĂjm ukĂjĂou fotky,â€œ zesmutnĂla jsem pĂ™i vzpomĂ-nce na Olivera.

Klec s Cecilkou jsem zase kaĀdĂ© rĂjno vĂjela na vĂtev obrovskĂ© lĂ-py, pod kterou jsem postavila starĂ½ kuchyĂskĂ½ stĂl a Ā¾idle. Tohle mĂ-sto se stalo stĂ™edem nĂjeho spoĂ•enskĂ©ho Ā¾ivota. SedĂjvali jsme u nĂj spoĂ•nĂ s domĂjciĂ-mi, s jejich nĂjvĂtĂvami i s mĂ½mi pĂ™iĀiteli, kteĂ™- se za nĂmi vypravili. Chlapi si vĂtĂjinou otevĂ™eli pivo a Ā¾enskĂ½m panĂ- MIĂ•ouĂjkovĂi nalĂvala po kĂjvĂ stopeĂku vlastnĂ-ho bezinkovĂ©ho likĂ©ru. DomĂjciĂ-m jsem pomĂjhal, s Ā•Ă-m bylo potĂ™eba a za to jsme mĂly

k dispozici vÁjechno, co se zrovna urodilo. VlastnÁ› nÁim nic nechybÁ›lo. Skoro.

Jolanka naÁjla spoustu novÁ½ch kamarÁjdÁˆ mezi dÁ›tmi i mezi zvÁ-Á™aty, takÁ¾e si na domov ani nevzpomnÁ›la. Jen pÁjkrÁj se zeptala, kdy za nÁimi pÁ™ijede tatÁ-nek. Ten se vÁjak uÁ¾ druhÁ½ mÁ›sÁ-c neozval, coÁ¾ mi pÁ™ipadalo dost vÁ½mluvnÁ©. KdyÁ¾ jsem se svou situacÁ- seznÁjmila domÁjcÁ-, tak mi nabÁ-dli, Á¾e mÁ-Á¾eme v domku zÁ-stat klidnÁ› i pÁ™es zimu, jestliÁ¾e mi nebude vadit topenÁ- v kamnech. Se zamÁ›stnavatelem jsem se dohodla na externÁ-spoluprÁjci a Jolanku jsem pÁ™ihlÁjila do mateÁ™skÁ© Ájkoly v OstrovÁ›. TeÁ• uÁ¾ mi jen zbÁ½valo Áekat, s Á•-m pÁ™ijede Michal.

PÁ™ijel, poÁ™ÁjdnÁ› se mi nepodÁ-val do oÁ•Á- a oznÁjmil, Á¾e se chce dÁ›t co nejrychleji rozvÁ©st. Ani nÁjznak lÁ-tosti, Á¾ÁjdnÁj omluva, choval se jako cizÁ-Á•lovÁ•k. NeuvÁ›Á™itelnÁ©, vÁ¾dyÁ¾ jsme byly jeho rodina, jeho holky, jak vÁ¾dycky Á™Á-kal. Jak nÁjs mohl takhle odhodit? Bylo to hroznÁ› smutnÁ©, ale neponÁ-Á¾ila jsem se pÁ™ed nÁ-m ani slziÁ•kou. AspoÁˆ, Á¾e se zachoval velkoryse, co se tÁ½kalo vÁ½Á¾ivnÁ©ho a vyplacenÁ- z bytu, ve kterÁ©m uÁ¾ se zabydlovala Iveta. ZÁ™ejmÁ› pÁ™ece jen potÁ™eboval ulehÁ•it svÁ©mu svÁ›domÁ-.

Za pÁj dnÁˆ jsem volala NatÁjlii, abych ji informovala o novÁ© situaci. Novinky vÁjak mÁ›la hlavnÁ› ona.

ÁžHeleno, Á™ekla jsem Otovi, Á¾e dÁ-tÁ› nenÁ- jeho.â€œ

ÁžAle to jsi pÁ™ece neplÁjnovala,â€œ divila jsem se.

ÁžNo neplÁjnovala, ale zjistila jsem, Á¾e prostÁ› nedokÁjÁ¾u Á¾Á-t s takovou lÁ¾Á-, nejde to.â€œ

ÁžA co on?â€œ

ÁžNeunesl to, chce se rozvÁ©st,â€œ vzdychla.

Myslela jsem si, Á¾e to ti dva nakonec ustojÁ-, ale nestalo se tak. Byli rozvedeni pÁ™ed VÁjnoci, zrovna tak, jako my dva s Michalem. Jako by nÁim ta spoleÁ•nÁj svatba pÁ™inesla i spoleÁ•nÁ½ rozvod. ZÁ™ejmÁ› nÁ›jakÁj osudovost. KdyÁ¾ Ájla NatÁjlie na mateÁ™skou dovolenou, nabÁ-dla jsem jÁ-, po dohodÁ› s domÁjcÁ-mi, aÁ¾ se zatÁ-m nastÁ›huje za mnou do Ostrova, neÁ¾ si obÁ› nÁ›co najdeme. NejdÁ™Á-v tuto myÁjlenku zavrhla, ale po Á•ase jÁ- to zaÁ•alo pÁ™ipadat zrovna tak praktickÁ©, jako mnÁ›. Narodila se jÁ- krÁjsnÁj holÁ•iÁ•ka, kterou ta blÁjznivka pojmenovala po mnÁ›. MIA KOBOSILOVÁ•

